

[Oluf Pedersen.]

solgt til en ordentlig pris — men vi har velsagtens solgt det billigt; det kan man måske få oplyst.

Jeg nævnte før, at en industriel virksomhed var blevet tvunget til at købe svensk råsukker og havde måtte betale det med en langt højere pris end melis, til trods for at råsukkerets værdi ligger ca. 10 pct. under melis' værdi.

Når det tages i betragtning, at sukker er vort billigste næringsmiddel, at det fortrinsvis bruges ved anvendelsen af andre billige fødemidler som byggrød, havregød o. s. v., når det tages i betragtning, at et øget sukkerforbrug står i forbindelse med bevarelse af produkter, der ellers ville gå til spilde, og man er klar over, at det erstattes af dyre sødemidler, at sukkerrationering betyder ulejlighed, besvær og bekostning, så synes jeg, at man må af med sukkerrationeringen, ligesom man må af med kafferationeringen, og jeg skal derfor tillade mig at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget opfordrer handelsministeren til

snarest at ophæve kafferationeringen uden at gøre dens ophævelse afhængig af en forhøjelse af kaffetolden og uden at afvente mulighed for at lade ophævelsen være et led i en politisk aftale og

at ophæve rationeringen af sukker, således at dette billige næringsmiddel i det omfang, som det er økonomisk fordelagtigt, kan udnyttes i husholdningen til sikring af værdier, som ellers går til spilde, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.“

Da ophævelsen af kafferationeringen og af sukkerrationeringen ikke teknisk er forbundet, vil jeg gerne bede den højtærede formand om, at der må blive stemt om ophævelse af de to rationeringer hver for sig.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden (se ovenfor).

Jeg skal lade dette forslag om motiveret dagsorden indgå i forhandlingen.

Jeg skal udsætte forhandlingen. Mødet genoptages kl. 16¹⁵.

Mødet udsat kl. 15⁴⁵.

Mødet genoptaget kl. 16¹⁵.

Forhandlingen genoptoges.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Da det er regeringens og min hensigt, såsnart mulighederne for ophævelse af disse rationeringer er tilstede, at ophæve dem, finder jeg det stillede forslag om en dagsorden upåkrævet og foreslår, at man stemmer imod det.

H. C. Hansen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger i den debat, som her finder sted. Der er en sætning i den højtærede handelsministers udtalelser, som jeg på mit partis vegne gerne vil sætte en meget kraftig streg under, og det er den, at tingene må ses i deres økonomiske sammenhæng. Det synes jeg er afgørende; det er en rigtig betragtning, som i høj grad fortjener at blive fremhævet.

Hvad angår spørgsmålet om at ophæve rationeringen af de to varer, sukkeret og kaffen, fremgår det af den højtærede handelsministers redegørelse, at han, d. v. s. regeringen, skønner, at der ville blive tale om et sandsynligt valutatab for kaffens vedkommende på omkring 80 mill. kr. om året og et meget betydeligt millionbeløb i valutatab for sukkerets vedkommende. Mit partis stilling er den, at hvis regeringen mener at kunne forsvare at komme med forslag om ophævelse af nu eksisterende rationeringer, må vi tage standpunkt til dem, når de foreligger. Jeg vil være tilbøjelig til at tro, at mit parti i så fald vil acceptere eller tage regeringens standpunkt til efterretning.

Jeg følger til, at i så fald må det opfattes derhen, at regeringen anser vor valutariske situation for at have undergået en total ændring, en så afgørende ændring, at naturligvis mit parti derefter må føle sig fuldstændig frit stillet med hensyn til stillingen til de øvrige foranstaltninger, som regeringen måtte påtænke at foreslå med hensyn til vore valutariske forhold.

Jeg gør for en ordens skyld opmærksom på, at mit parti ikke drømmer om at medvirke til at belægge kaffen med en ekstra told for gennem en fordyrelse af den at søge et eventuelt frit forbrug formindsket.

Elgaard: Den redegørelse, som den højtærede handelsminister har givet tinget angående spørgsmålet om kaffe- og sukker-